

СЬОГОДНІ — ВСЕСОЮЗНИЙ КОМУНІСТИЧНИЙ СУБОТНИК. ПРАЦЕЮ ПРОСЛАВИМО ТЕБЕ, ВІТЧИЗНО!

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

НАШЕ

ЖИТТЯ

РІК ВИДАННЯ 3-й
Газета виходить
щотижня

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

№ 15 (145)

Субота, 11 квітня 1970 року

Ціна 2 коп.

Ганна Кочура — штампувальниця Київського дослідного підприємства. Вона щоденно перевиконує виробничі завдання, з честю носить високе звання ударниці комуністичної праці, давно виконала п'ятирічку і тепер трудиться в рахунок 1971 року.

Фото І. ЩЕРБАНЮКА.

ХТО ПОПЕРЕДУ?

ВИКОНАННЯ ПЛАНУ
РЕАЛІЗАЦІЇ ПРОДУКЦІЇ
ПІДПРИЄМСТВАМИ
СИСТЕМИ УТОГ
ЗА І КВАРТАЛ 1970 року
(в тисячах карбованців)

Учбово-виробниче підприємство	План	Фактично	%
Вінницьке	471	504,8	107,2
Дніпропетровське	645	686,2	106,4
Дніпро-дзержинське	514	533,4	103,8
Донецьке	449	490,6	109,3
Єнакієвське	100	119,0	117,0
Артемівське	660	738,2	111,8
Ждановське	284	345,7	121,7
Слов'янське	228	251,0	110,0
Житомирське	934	967,4	103,6
Ужгород. № 1	193	201,6	104,4
Ужгород. № 2	453	517,9	114,3
Запорізьке	792	817	103,1
Івано-Франківське	1055	1090	103,3
Київське № 1	504	528	105,7
Київське дос. підприємство	1070	1189,8	111,2
Київське № 3	109	113,8	104,4
Білоцерківське	600	685,3	110,9
Кіровоградське	318	324,8	102,1
Сімферопольське	214	216	100,9
Горошиловградське № 1	517	525,4	101,6
Ворошиловградське № 2	766	817	106,6
Комунарське	181	196	108,3
Львівське № 1	849	916	107,9
Львівське № 2	668	724,4	108,4
Бродівське	258	263	101,9
Дрогобицьке	173	200	115,6
Стрийське	543	582	107,2
Миколаївське	119	120,2	101,0
Одеське № 1	85	108,0	127,0
Одеське № 2	343	431	125,6
Одеське № 3	312	325	104,2
Полтавське № 1	617	644	104,4
Полтавське № 2	173	183,8	106,2
Лубенське	441	446,9	101,3
Ровенське	150	154,1	102,7
Сумське	219	245,3	112,0
Конотопське	932	1018,5	109,3
Лебединське	125	141,1	112,9
Харківське № 1	341	354	103,8
Харківське № 2	1497	1681	112,3
Херсонське	409	452,6	110,7
Кам'янське	700	727	103,8
Подільське	274	277	101,0
Черкаське	857	1002	116,9
Чернігівське	352	357,0	101,4
Чернівецьке	518	540,1	104,3
Садгирське			
ВСЬОГО	22012	23720,4	107,8

ЮВІЛЕЙНИЙ ЛЕНІНСЬКИЙ

Сьогодні вийшли мільйони трудівників нашої країни на комуністичний суботник. В цьому році він проводиться напередодні 100-річчя з дня народження В. І. Леніна, і це визначає його цілеспрямованість, натхнення і святковий весняний настрій.

Більше 50 років тому відбувся перший суботник, на станції Москва — Сортивальна, в якому Володимир Ілліч побачив живі ростки комунізму. Перші суботники 1919 року Ленін назвав Великим почином, початком корінного перевороту у свідомості людей, бо це, як вказував Ленін: «...перемога над власною відсталістю, розпушеністю, дрібнобуржуазним егоїзмом, над цими звичками, які проклятий капіталізм залишив у спадщину робітникам і селянинові».

На суботнику, який за закликом Комуністичної партії був

теж Марії Іванникової, розгорнулася боротьба за економію матеріалів і сировини з тим, щоб сьогодні, в день Всесоюзного комуністичного суботника, працювати на зекономленій сировині.

Зразково підготувалися до проведення суботника колективи Київського дослідного, Конотопського, Донецького, Вінницького, Садгирського, Дрогобицького, Кам'янського-Подільського та багатьох інших учбово-виробничих підприємств. Сьогодні колективи цих підприємств будуть працювати на зекономленій сировині. Велику організаційну роботу по підготовці до Всесоюзного комуністичного суботника провели партійні, профспілкові та первинні організації УТОГ. Чіткий план-графік проведення комуністичного суботника розробили на Донецькому УВП. У цей день заплановано випустити

продукції на суму 6 тисяч карбованців. На 21 тисячу карбованців виготовлять продукції швейних і Харківського учбово-виробничого підприємства № 2. На суму понад 2 тисячі карбованців — виготовлять мебелі Ровенського УВП. Швейники Лубенського учбово-виробничого підприємства виготовлять продукції із зекономленої сировини на 6 тисяч карбованців.

Добру ініціативу проявили мебелі Ровенського УВП. В минулому році на території підприємства було висаджено 250 кущів жоржин. В цьому році, готуючись до ленінського ювілею, мебелі вирішили висадити 300 кущів жоржин та 400 декоративних кущів. На благоустрій міст і сіл вийдуть тисячі трудящих глухих.

Ударною працею відзначимо Всесоюзний комуністичний суботник, прикрасимо наші міста і села, зробимо все, щоб гідно зустріти знаменну дату — 100-річчя з дня народження В. І. Леніна.

ВИХОВАННЯ БЕРЕЖЛИВОСТІ

Виробничий план першого кварталу 1970 року колектив Дрогобицького учбово-виробничого підприємства за всіма техніко-економічними показниками виконав на 15 днів раніше. Продуктивність праці тільки за два місяці цього року зросла на 18 процентів.

Та перш, ніж прийти на загальні збори по обговоренню Листа ЦК КПРС, Ради Міністрів СРСР, ВЦРПС і ЦК ВЛКСМ «Про поліпшення використання резервів виробництва і посилення режиму економії в народному господарстві», робітники, майстри ґрунтовно проаналізували стан справ в цехах, на дільницях. Тому на загальних зборах мова йшла про конкретні речі. Кожен доповідач підкріплював свою розповідь розрахунками, цифровими даними.

— Виготовлення продукції із відходів, — почала свій виступ старший інженер-економіст Є. Плеханова, — складає два проценти від загального обсягу продукції, що виготовляє УВП. Посилення роботи по визначенню сортності матеріалів і підвищення вимог до розкрійників, внесення ряду інших ділових пропозицій дозволить довести цю цифру до п'яти процентів. Потрібно кожного дня провадити облік зекономленої сировини та матеріалів по бригадах і цехах.

Виступаюча звернула увагу на те, що не всі робітники, майстри навчилися берегти кожну секунду цінного робочого часу.

Секретар комсомольської організації підприємства, лаборант

Стефанія Рій повела розмову про втрати нітропродукції на оздоблюванні меблів. В основному, ці втрати йдуть через нехлюйство робітників: багато лаку розливається на підлогу, на верстати. А копіяка, нагадає Стефанія, карбованець береже.

Загальні збори вилились у своєрідний огляд можливостей підприємства. Трудівники наводили приклади невикористаних резервів. Виступаючи вказували, що резерви росту випуску продукції і зниження затрат на її виробництво заключаються в більш економічному використанні сировини, матеріалів, електроенергії. Наприклад, Михайло Сувадо, бригадир заготовельної дільниці, проаналізувавши технологію розкрою сировини і пиломатеріалів, від імені бригади зобов'язався збільшити випуск корисного виходу деталей на 5 процентів.

Столяр дільниці по складанню ліжок М. Сорока у своєму виступі сказав:

— Лист ЦК КПРС, Ради Міністрів СРСР, ВЦРПС та ЦК ВЛКСМ націлює нас на досягнення конкретної мети по економії та бережливості. Не буду перелічувати всі пропозиції, які ми хочемо запровадити на нашій дільниці. Скажу тільки: колектив бере зобов'язання із відходів фанери виробити продукції на 5 тисяч 400 карбованців додатково.

Немало майстрів своєї справи в цехах підприємства. Вони вміло експлуатують техніку, дають про-

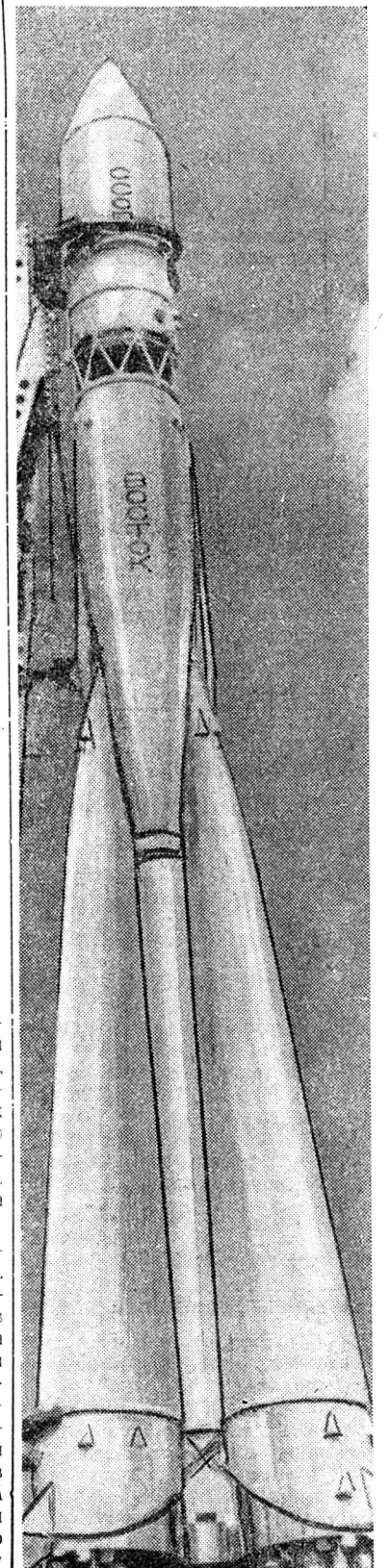
дукцію високої якості. Та все ж виступаючи підкреслювали необхідність дальшого підвищення професійної кваліфікації кадрів, раціоналізації технологічних процесів, механізації трудомістких робіт. Про це говорив майстер складальної дільниці Н. Полусков, начальник виробництва М. Федак, комуністи Г. Яворський та Т. Януш.

Уважно слухали робітники виступ директора УВП А. Гонського. Він сказав, що колектив підприємства досяг високих показників у соціалістичному змаганні на честь 100-річчя з дня народження В. І. Леніна. Та все ж не повністю використовуються значні резерви невпинного росту ефективності виробництва. Обговорення Листа ЦК КПРС, Ради Міністрів СРСР, ВЦРПС та ЦК ВЛКСМ послужить початком нового, більш творчого етапу боротьби нашого колективу за посилення режиму економії, підвищення діловитості, використання всіх резервів.

Після зборів пройшло декілька днів. Приємно сьогодні відчувати атмосферу робітничої, справді господарської заклопотаності, яка панує на підприємстві. Чимраз частіше робітники звертаються в ці дні до майстрів, начальників цехів з конкретними зауваженнями, діловими пропозиціями щодо підвищення продуктивності праці, економії матеріалів.

М. ЮДИЦЬКИЙ.
Секретар парторганізації Дрогобицького УВП.

12 квітня —
ДЕНЬ КОСМОНАВТИКИ

Минуло рівно дев'ять років відтоді, як Юрій Олексійович Гагарін першим в історії на космічному кораблі «Восток» здійснив легендарний політ в міжзоряний світ, відкривши цим самим цілу епоху космічних польотів.

Вивчення всесвіту триває. Наука черпає все нові й нові дані про те, що не зміряний, але такий багатий світ космічних далей. Безсумнівно, минає небагато часу, і проляжуть нові траси, з'являться нові безстрашні радянські герої-космонавти, які здивують світ новими відкриттями.

З турботою про людей

Звіти і вибори — велика подія в житті первинних організацій нашого Товариства. Щоб вони скрізь пройшли організовано і на високому ідейно-політичному рівні, обласний відділ розробив графік і завчасно розіслав у міжрайвідділи необхідну техдокументацію.

На сьогоднішній день у всіх 69 первинних організаціях промислових підприємств та сільського господарства вже відбулися збори членів Товариства, де підведено підсумки роботи організацій, підано гострій критиці виявлені недоліки і накреслено шляхи для їх виправлення. В їх роботі взяли участь члени президії, працівники обліку.

Особливо організовано пройшли звітно-виборні збори в первинних

організаціях Сумського, Лебединського та Шосткинського міжрайвідділів УТОГ.

Проте, деякі звітно-виборні збори пройшли на низькому рівні — без аналізу політико-виховної та культурно-масової роботи первинних організацій.

Звітно-виборна кампанія в розпалі. Попереду конференції міжрайвідділів. Під час їх проведення треба врахувати ці недоліки.

А. МИШИНЦЕВ.
Голова Сумського обліку УТОГ.

Ватажками — гідних

Турківський районний відділ УТОГ складається з трьох первинних організацій — Турківської, Боринської і Лімнянської. В них вже проведено звітно-виборні збори. Глухі трудівники обрали своїми ватажками кращих, які з гідністю будуть виконувати доручену їм справу.

Збори пройшли в урочистій обстановці.

М. МАТКІВСЬКА.
Голова Турківського райвідділу УТОГ.
Львівська обл.

Лариса Серба — одна з кращих швей Херсонського УВП. Вона відмінно знає весь процес пошиву робочого костюма, комбінезона, халата і часто замінює на робочих місцях своїх подруг.

На фото: майстер Л. О. Константинова (справа) дає завдання Л. Сербі.

Об'єктив фотокамери зафіксував момент, коли голова місцевого комітету Херсонського УВП А. Потьомкін вручає перехідний Червоний прапор підприємства за кращі показники колективу, де майстром Л. Константинова, яку ви бачите на фото.

Фото О. ПАНЧУКА

Ділова розмова

Відбулися звітно-виборні збори Алуштинської первинної організації. У своїх виступах члени УТОГ вели ділову розмову, висловлювали критичні зауваження відносно деяких недоліків в роботі первинної організації. Зокрема, про відсутність червоного кутка в Алушті, де можна було б влаштувати концерт художньої самодіяльності, подивитися кінофільм, провести бесіду.

Головою первинної організації знову обрано Ганну Іванівну Рубльову.

Р. СКОВОРОДНИКОВ.

І зацвіте алея

Обабіч вулиці імені Леніна, що в місті Зінківці на Полтавщині, ростуть молоді яблуні. Це — ленінська алея.

Десять років тому комсомольці нашого міста під керівництвом агронома Дениса Григоровича Шила посадили понад 700 яблунь. Молоді деревця добре прижилися і розрослися.

Нинішньої весни, коли все прогресивне людство святкуватиме ленінський ювілей, ця алея відкриється рожево-білим цвітом.

Н. АКСЮК.

Полтавська обл.

...У наших серцях і ділах

«По всій планеті ширяться хода ленінських ідей, справ, думок». На таку тему відбулась читачка конференція учнів Івано-Франківської школи робітничої молоді № 5.

Учні вечірньої школи, робітники підприємства — Л. Закревська, Г. Лазечко, М. Касько, М. Матковський, Борховська та інші розповіли про перетворення в життя заповітів Леніна у соціалістичних країнах, про поширення ідей Ілліча в країнах Європи, Азії та Латинської Америки.

Ім'я Леніна — в наших серцях і ділах — так говорили учасники читачкої конференції.

О. ЯЦИКІВСЬКА.
Вчителька.

Івано-Франківськ.

По-діловому і при високій активності пройшли звітно-виборні збори Артемівської районної організації УТОГ.

Через кілька днів радянський народ і все прогресивне людство відзначатиме 100-річчя з дня народження В. І. Леніна, — сказала у своєму вступному слові голова райвідділу УТОГ М. Рибалко. — Разом з усіма до цієї знаменної дати готуються і члени нашого Товариства.

При Артемівському міському будинку культури глухих працює 4 спортивних секції, що об'єднують 114 фізкультурників. У їх числі чимало значків ГПО та розрядників.

На державних підприємствах та в колгоспах і радгоспах трудиться 102 члени УТОГ. Серед них чимало ударників комуністичної праці. Передовики виробництва Л. Панкова — майстер «Індошва», В. Ликов — майстер ЖКВ «Артем».

ПІДВЕДЕНО ПІДСУМКИ, НАКРЕСЛЕНО ПЛАН

За звітний період у первинних організаціях сіл і міст, на УВП проведено понад 120 бесід та лекцій на ленінську тему. У цих заходах активну участь взяли члени правління районної організації УТОГ та вчителі вечірньої школи.

Велику масово-політичну роботу до ленінських днів веде бібліотека будинку культури. До 100-річчя з дня народження В. І. Леніна тут оформлено 16 книжкових виставок. Бібліотекар А. Ковбань проводить індивідуальні бесіди з читачами, літературні вечори.

Не залишилися поза увагою і глухі трудівники села. Для них організовано 10 пересувних бібліотек. У колгоспи, де працюють члени УТОГ, часто виїжджають з концертами культурної міської будинку культури.

Робота з сільським контингентом трудящих глухих перебуває в центрі уваги районного відділу. За минулий рік проведено 4 зльоти передовиків та 14 загальних зборів.

сіль», У. Лазуренко — гелятниця радгоспу імені Першого Травня.

Але поруч з успіхами, в роботі правління є ще недоліки. Про це справедливо говорили у своїх виступах учасники зборів. До цього часу не організовано індивідуальне навчання членів УТОГ, які проживають у сільській місцевості. Не всі члени Товариства охоплені навчанням і в самому місті.

Правління райвідділу ще недостатньо проводить роботу по вихованню широкого кола активістів з числа рядових членів УТОГ. Необхідно провести також більш глибоке вивчення статуту Товариства, звертаючи при цьому увагу не лише на права членів УТОГ, але й на їх обов'язки. Це одна з важливих умов для успішної роботи надалі.

Учасники зборів обрали новий склад правління та делегатів на обласну конференцію УТОГ. Головою Артемівського райвідділу знову обрано Рибалко М. П.

З. СЕЛЕЗНЬОВ.

Донецька обл.

ЗНАЙШОВ МІСЦЕ В ЖИТТІ

Григорій мріяв стати учителем історії. Та тяжка хвороба надовго прикувала його до ліжка. Лікарі намагалися зробити все можливе, аби повернути йому здоров'я, але марними були їх намагання. І Григорій знову повертається в рідне село Ропотуху, що на Черкащині. Тут він народився, виріс. В Умані під час війни загинув його батько. Тепер залишилися у Григорія лише друзі. Вони і зустріли його радісно. Хлопці говорять, дівчата щечечуть, сміються, весело всім, а Григорій мовчить. Ніщо його не радує. Тяжка хвороба відняла слух. Глухий...

Це слово ножем краєло серце. У вухах щось дзвеніло, тріщало... Як жити?.. Батьків нема. Десь сестри є. Війна закинула їх аж до Сибіру.

Залишився жити у родичів. З часом почав вчитися. Незабаром хвороба відступила, повернувся слух. Це була велика радість у житті Григорія Стрильчука. Закінчивши школу, задумався над тим, яку обрати професію. Разом з другом Іваном Лисаком успішно склав екзамен і почав навчатися на першому курсі історичного факультету Уманського педагогічного інституту. Захоплюється живописом, часто відвідує парк «Софіївку», де до глибини душі зачаровується чудовими куточками природи. Він багато малює, відвідує музеї Києва та інших міст України. Виявляє неабиякий інте-

рес до всього, що пов'язує в собі історію.

І знову горе. Уже коли навчався на другому курсі, знову занедужав. І на цей раз вже не тільки слух, але й мову втратив. Григорій стає зовсім глухим. Продовжувати навчання в інституті не зміг. І тоді весь віддається мистецтву, живопису, вчиться в школі в Умані, а згодом в Києві. Здобувши професію художника-реставратора, їде працювати в Ростовську область. Вечорами, після трудового дня, вивчає історію краю, в ній знаходить багато цікавого для себе. Порівнює своє життя з життям людей минулого. Поринаючи з головою в науку, іноді забував про своє лихо. Завідує реставраційною майстернею, разом з тим викладає історію у вечірній школі глухих. Часто буває в будинку культури. На дозвіллі виготовляє декоративні шкатулки та різні сувеніри.

І ось вже кілька років Григорій Семенович завідує Новоодеським клубом глухих. Здається, все залишилось позаду, та життя наклало свій відбиток на його обличчя. І тільки очі ще залишилися по-хлоп'ячому блискучими, допитливими.

Коли б ви не завітали до нашого клубу, він завжди відчинений. Григорій Семенович радо зустріне вас.

І. ТАРАНОВ.
Пенсіонер.

А ВІЗ І НИНІ ТАМ

«Сила змагання — в його гласності, дійовості». Так називалася кореспонденція Ю. Гера про недоліки в організації соціалістичного змагання на учбово-виробничих підприємствах м. Одеси. Відтоді минуло понад п'ять місяців. Що змінилося на цій ділянці роботи? Чи врахували критику на УВП міста?

З такими запитаннями редакція звернулася до свого позаштатного кореспондента Ю. Гера. Нижче вміщуємо його матеріал, написаний по слідах згаданої кореспонденції.

Після виступу газети на підприємствах м. Одеси сталися де-

які зміни. Профспілкові та утовіські організації почали більше приділяти уваги організації соціалістичного змагання.

Нещодавно група керівних працівників УВП-2 на чолі з директором тов. Гроїзуном побували на підприємстві в м. Херсоні. Там вони ознайомилися з організацією праці та культурою виробництва. Про все побачене розповіли на виробничій нараді. Обидва підприємства однопрофільні. Одесити викликали херсонців на змагання в 1970 році.

Тепер на засідання місцевих по підведенню підсумків змагання за минулий місяць, регулярно запрошують майстрів дільниць. Переможцям змагання вручають перехідний Червоний прапор і грошову премію.

Дещо зроблено для поживлення організації змагання і на

УВП-3. Тут поновили наочну агітацію, щомісяця заповнюють Дошку показників роботи УВП. На видному місці вивішено «Соцзобов'язання на 1970 рік». Стінгазета «Металіст» систематично висвітлює хід змагання, а також вміщує на своїх шпальтах виступи ударників комуністичної праці.

В обласному будинку культури обладнано «Дошку пошани» передовиків виробництва УТОГ та державної промисловості. Стіннівка «Бригантина» часто пише про передовиків виробництва.

Проте, в організації соціалістичного змагання на підприємствах м. Одеси ще чимало недоліків. З критики тут не зробили належних висновків. Як і раніше, трудівники УВП-2 не знають, як вони попрацювали за п'ятиденку, за місяць. За підсумками змаган-

ня не присуджують звання «Кращий по професії».

Цехові виробничі наради проводять на підприємстві нерегулярно. До того ж вони більше схожі на «наказування» майстрів, ніж на обмін досвідом та виявлення недоліків. Відсутність протоколів таких нарад призводить до того, що пропозиції, спрямовані на поліпшення виробництва, забувають. Їх виконання ніхто не контролює.

Таке ж становище і на першому та третьому підприємствах Одеси. Наприклад, на УВП-3 цехові дошки показників соціалістичного змагання ніхто не заповнює ще з липня минулого року, а в деяких цехах їх зовсім немає.

Наочна агітація в цехах УВП-1 потребує поновлення. Виготовлений щит раціоналізаторів пустує, більше року на підприємстві не виходить стінна газета,

У попередній кореспонденції відзначалося, що постійно-діючі виробничі наради на жодному з трьох підприємств не працюють. Так, на УВП-1 протягом 1969 року відбулися лише два засідання. Голова постійно-діючих виробничих зборів цього підприємства т. Камишинков показав мені чернетки протоколів, що датуються лютом — березнем минулого року.

На запитання, які питання розглядали постійно-діючі виробничі збори УВП-3, їх голова т. Адамов нічого конкретного сказати не міг. А на УВП-2, взагалі, невідомо, хто входить до складу цієї громадської організації.

Якби профспілкові, утовіські організації та адміністрація Одеських учбово-виробничих підприємств зробили торік належні висновки з критики на їх адресу, то виробничі успіхи трудових колективів були б, безперечно, більшими.

Ю. ГЕРА.

Одеса.

ЩЕ З СИВОЇ ДАВНИНИ майстерність складува вважалася однією з відповідальних і складних, але і досі не забутих професій. Не кожному вдавалося вона. Передавалася в більшості з діда-прадіда під великим секретом. Скловибори російських майстрів неодноразово дивували закордонних купців своїм неперевершеним зовнішнім виглядом, кришталевим дзвоном. Тому й їхали вони з усіх усюд, щоб придбати той дорожчий кришталі. На ньому наживалися російські лихварі, а ті, що, власне, займалися виготовленням кришталевих виробів, жили в досить скрутному становищі, часто напівголодними.

На Львівському учбово-виробничому підприємстві № 2 виготовленням скловиробів почали займатися не так давно, але тут вже виросли справжні майстри своєї справи. Поезія праці складув своїми витонченими рухами дуже нагадує виступ цілого оркестру музикантів. Таке враження, що ніби на твоїх очах із невеличкої кульки скломаси справді розквітають квіти, набирають відповідної форми, ще якесь мить — і вони стають схожими на малиново-пломенючу кришталеву вазу. Здається, торкнешся неї — і відразу ж задзвенить вона, розсипеться на найдрібніші яскраві міріади. Та на її місці незабаром з'явиться інша. Попередні продовжують свій шлях, щоб зміцнити, через конвейерну піч між вогнями в протилежний бік цеху, де також за допомогою газогорілок, поставлених під відповідним кутом, розрізаються на задані вироби. Потім шліфуються, унаковуються. Ось така уявна, досить коротка на перший погляд, виробнича схема виготовлення скляної армату-

ри для побутового освітлення. Але до цього слід додати різний склад хімічних компонентів, що входять до виготовлення скломаси — пісок, крейда, сода, сульфат натрію, селітра тощо. Змішана у потрібній пропорції, маса вариться протягом двох годин при температурі 1490—1500 градусів.

— Найскладнішими операціями складува, — розповідає старший майстер дільниці Євгеній Сергійович Боровиков, — є уміння тримати у лівій руці складувну трубку, набирати скломасу і видувати її за формою.

Завітали ми до цеху якраз в той день, коли працювала одна з кращих змін, якою керує досвідчений майстер-склодів Семен Мурин. Він із задоволенням розповідав про своїх товаришів Ярослава Лагно, Володимира Оливка, оператора Віру Дупеліч, набирача скломаси Теодора Желковського та багатьох інших. Кожен з них працює на цьому підприємстві близько 15—20 років, має багатий виробничий досвід, охоче передає його молодим. Всі трудяться злагоджено, ритмічно, без найменших зайвих рухів. Зміна майстра С. Мурина бореться за звання комуністичної.

Окрім освітлювальної арматури тут виготовляються пляшечки для чорнила різної місткості — десять мільйонів штук на рік, та біля тисячі квадратних метрів облицювальної плитки з відходів для потреб будівництва. Тільки зміна С. Мурина виготовляє щоденно таких пляшечок 15—18 тисяч та ще 900 склоарматурних виробів. Стар-

ший майстер Є. Боровиков захоплено розповідає про хоч і важку, проте надто цікаву працю складувів, технологію виготовлення скломаси. Зупиняється конкретно на праці деяких майстрів.

РЕПОРТАЖ

Володимир Оливко — бригадир, закінчив Нестерівську спецшколу-інтернат. Професію складува опанував за кілька місяців. Тепер він вже майстер п'ятого розряду,

ударник комуністичної праці, кандидат в члени КПРС. Володимир тепло відзивається про свого вчителя Семена Мурина, який, власне, і навчив його фаху складува. Досконало опанувавши цю професію, Володимир вже навчив складувної справи Степана Мазурика, Михайла Маголу та Івана Барана. Зараз вони трудяться самостійно.

Ярослав Лагно на підприємстві з 1962 року, має п'ятий розряд, з честю носить високе звання ударника, за свою сумлінну працю

неодноразово нагороджувався почесними грамотами, багато років його портрет на Дошці пошани.

А починав також учнем. Поступово опанував всіма операціями. Тепер щозміни виготовляє 250—300 штук побутової склоарматури.

Розповідь про славу когорту робітників скляної професії можна було б продовжувати — шліфувальника Володимира Раба та Михайла Михачевича, різальника Василя Гниду і, вже згадану, оператора першої руки Віру Дупеліч. Я бачив, як майстерно, самовіддано трудяться вони, щоб достроково завершити виконання річного завдання і виготовити якнайбільше надпланових виробів.

Л. ЗОЛЕНКО.

Михайло Магола і Михайло Гунькало — складуви Львівського УВП-2.

Фото М. МАКСИМОВИЧА

ГАРЯЧЕ СЕРЦЕ

Понад 20 років трудиться Дмитро Платонович Кошман на Ворошиловградському УВП-1. Спочатку він був слюсарем, а потім його висунули на посаду майстра складального цеху.

За самовіддану працю на виробництві й активну участь у громадському житті, комуністи підприємства прийняли Дмитра Платоновича в члени КПРС.

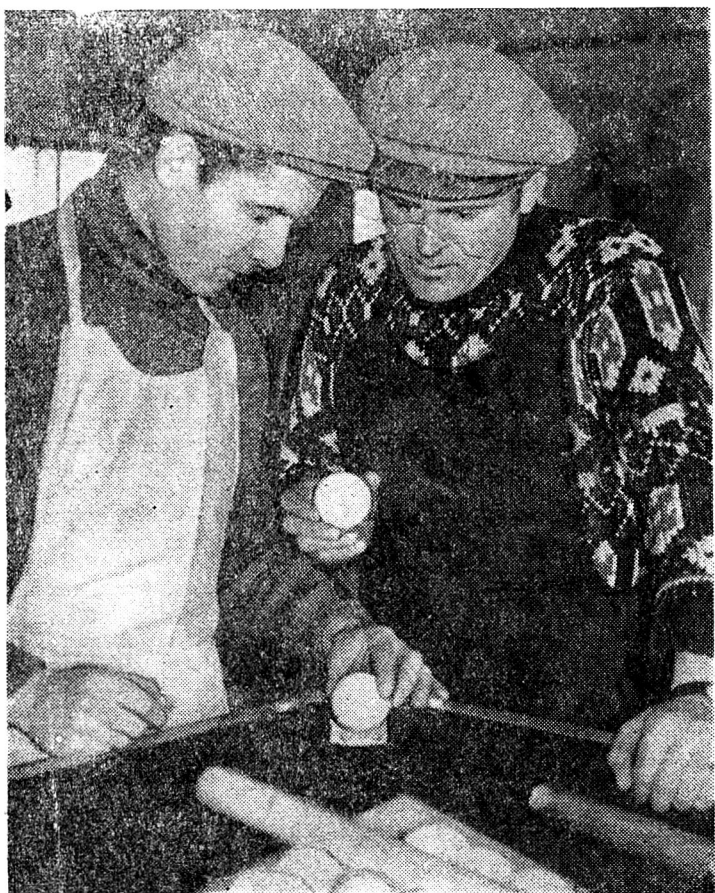
Цех, що його очолює Дмитро Платонович, завоював звання колективу комуністичної праці і вже

тривалий час утримує перехідний Червоний прапор підприємства. Член партбюро, голова місцевому, політінформатор — таке, далеко не повне коло громадських доручень та обов'язків Д. П. Кошмана.

Нині колектив учбово-виробничого підприємства розгорнув боротьбу за ощадливе витрачання матеріалів, сировини й електроенергії. Вагомий вклад вносить також і комуніст Д. П. Кошман.

Л. БЕРШАДСЬКА.

Ворошиловград.

Робітники Бродівського УВП Павло Зелінський (ліворуч) та Петро Шевчук працюють на складанні більярдів. У ці передувальні дні вони виконують норми виробітку на 115—120 процентів.

Фото І. ЩЕРБАНЮКА

РАЦІОНАЛІЗАТОРИ ЕКОНОМЛЯТЬ МЕТАЛ

У виробничому відділі Донецького учбово-виробничого підприємства старший майстер інструментального цеху М. Белюга, який очолює бюро раціоналізаторів і винахідників, знайомить з документацією.

— Для початку, — говорить він, — скажу, що у минулому році надійшло 56 раціоналізаторських пропозицій, а за неповні три місяці цього року — 16.

Переглядаємо вибірково заяви авторів на раціоналізаторські пропозиції.

Увагу слюсарів тт. Лизукова, Петрова і Гончарова привернула та обставина, що при хромуванні пуансонів вимикачів та перемикачів, хром осідав по краях — це утруднювало полірування, і як наслідок — деталь виходила неякісною. Вони запропонували: поставити заглушки у пуансонах при їх хромуванні. Пропозиція прийнята і впроваджена у виробництво.

— Здається, дрібниця, — говорить М. Белюга, — та справа не в цьому. Головне те, що люди думають, слідкують за виробничим процесом і кожен намагається внести свою частку праці у загальну справу колективу.

З цими міркуваннями не погодитися не можна. А вже тоді, коли ми знайомилися із раціоналізаторськими пропозиціями молодих авторів — стало зрозумілим, що справа винахідництва і раціоналізації на підприємстві поставлена широко.

Фрезерувальники М. Тетерятник

та В. Никифоров, які працюють у інструментальному цеху, внесли і запровадили у виробництво пристрій для фрезерування бокових вставок, підбравши відповідні кути різців. Це значно прискорило процес фрезерування і якість роботи.

Активні і постійні шукачі нового, члени УТОГ, стругальники В. Декарменджі та В. Баран запропонували спеціальні оправки для перемикачів і розеток на стругальному верстаті. Їх пропозиція прийнята і запроваджена у виробництво.

Варто зупинитися і на пропозиції, яка ще повністю не оцінена, і річний ефект від її запровадження не підрахований остаточно — це пропозиція старшого наладчика пресувальної дільниці Л. Воловика, слюсарів цієї дільниці С. Бутевича та В. Ляхова, які запропонували нову конструкцію кронштейна для карнизів. Металічні кронштейни замінені на пластмасові. Це дасть значну економію металу. Попередні підрахунки показують, що річний економічний ефект складатиме близько 12 тисяч карбованців.

Раціоналізатори В. Микитчин, І. Яковенко та інші внесли свої пропозиції на розгляд бюро раціоналізації і винахідництва.

За кресленнями В. Микитчина виготовлено гайковерт для викручування гайок люстрових патронів, а розточник І. Яковенко вніс дві пропозиції. Одна з них — в цьому році уже впроваджена. Головний інженер Віктор Ру-

дольович Пікур на наше запитання: «Над чим працюватимуть раціоналізатори підприємства у 1970 році?», відповів:

— Головне завдання, яке будуть вирішувати раціоналізатори у ювілейному році: механізація вантажно-розвантажувальних робіт, максимальне витиснення ручної праці.

Велика робота на підприємстві проводиться з раціоналізаторами та винахідниками: складений план роботи, розроблені найголовніші теми, які повинні в найближчий час бути опрацьованими і запровадженими на виробництві, є куточок раціоналізатора, в якому виставлені останні новинки раціоналізаторської думки.

О. ОЛЕКСІЄНКО.

Мрія здійснилася

Вересневого дня 1952 року до воріт Львівського УВП-1 підійшла невисока на зріст дівчина з карими очима.

Вона трохи постояла і переступила поріг проходної. У Каті була заповітна мрія — працювати і вчитися.

Спочатку без відриву від виробництва Катерина Кунтії закінчила вечірню школу робітничої молоді, потім — технікум легкої промисловості, захистивши дипломну роботу на відмінно.

Розпочавши свій трудовий шлях ученицею, вона працювала швеєю, контролером готової продукції, інструктором виробничого навчання, а тепер Катерина — інженер-технолог УВП.

Впровадити у виробництво нові моделі одягу — таке зобов'язання взяла Катерина Кунтії до ленінського ювілею.

Р. САВЧЕНКО.

Львів.

ПЕРШОСТІ НЕ ЗДАМО

Вже шостий рік, як наша бригада завдяки наполегливій праці завоювала високе звання комуністичної. Робота наша дуже важлива — полірування бокових стінок та дверцят шафи для одягу і деталей більярдів.

У четвертому кварталі минулого року за успіхи по всіх виробничих показниках адміністрація підприємства вручила нам перехідний Червоний прапор. Твердо віримо, що ми його утримаємо. Запорукою цьому є повсякденне виконання і перевиконання полірувальниками своїх виробничих завдань. Найкращі показники в праці

таких членів бригади: О. Масляничук, І. Желонів, В. Гошко, Н. Турчина, Г. Микитина, М. Лужна, М. Шимгон та інших. Дівчата правильно організували своє робоче місце, сумлінно ставляться до виконання поставлених перед ними виробничих планів.

У січні цього року на загальних зборах підприємства наша бригада взяла підвиги зобов'язання — зустріти ленінський ювілей збільшення випуску продукції високого гатунку.

Є. ЗЕЛІНСЬКА.

Керівник бригади комуністичної праці Бродівського УВП.

11 квітня 1970 р.

ЛЮБИТИ ПРАЦЮ ХЛІБОРОБА

Дирекція і парторганізація Калуської спецшколи-інтернату розробили ряд заходів по покращенню роботи з професійної орієнтації. Уже проведено ряд екскурсій в колгоспи, які носять ім'я Ілліча. Тут учні ознайомилися з сільськогосподарським виробництвом та технікою, оплатою праці колгоспників, побутом і культурою села.

Нещодавно на комсомольських зборах школи обговорювалось питання про працю землероба, яка, як і праця промислового робітника, дуже потрібна суспільству. Учні вирішили провести зустріч з ветераном колгоспного руху на Прикарпатті Іваном Івановичем Бурганом, бригадиром комплексної бригади села Підгірки, який за одержання високих врожаїв

сільськогосподарських культур нагороджений орденом Леніна. І ось ця зустріч відбулась.

Учні і педагогічний колектив школи зібралися в піонерській кімнаті. Секретар комсомольської організації Марія Чукур надає слово гостю І. І. Бургану. Він розповів про свою нелегку хліборобську працю, яка вимагає великих знань агрономічної науки. А щоб опанувати нею, треба багато вчитися. На закінчення свого виступу І. І. Бурган запросив учнів відвідати його бригаду. У відповідь учні розповіли гостеві про те, як вони живуть і навчаються в школі.

На закінчення зустрічі силами учнів було дано концерт.

Д. МУСІЄНКО.

Урок фізики у випускному класі Ворошиловградської вечірньої школи робітничої молоді.

На фото: вчителька В. В. Сурженко (в центрі) та учні (зліва направо) В. Бажнов, К. Губська, Л. Величко та А. Мелашиник.

У приміщенні Центрального правління оформлено стенд літератури з різноманітних питань. Тут книги для підготовки класів, підручники для шкіл, спеціальна література по обміну досвідом роботи у школах глухих, а також з питань дефектології. Експонуються і книги: історико-літературний нарис про культурне життя та виробничу діяльність Товариства, каталог виробів, що їх виготовляють наші підприємства, буклети, в яких українською та іноземною мовами розповідається про культурне життя членів УТОГ, про виробничу навчання підлітків на УВП, спорт та з інших питань.

Коротко

На честь нескоримих героїв — молодогвардійців, що закатовані фашистами у роки Великої Вітчизняної війни, у Ворошиловграді буде споруджено музей «Молода гвардія».

За закликом комсомольців-ворошиловградців в області проводяться комсомольські суботники. Гроші, зароблені на цих суботниках, перераховуються у фонд будівництва музею.

Завзято трудилися на суботнику і комсомольці учбово-виробничих та державних підприємств міста — Ніна Бондаренко, Василь Гула, Віктор Каплін, Євген Трубенков, Анатолій Люлько та багато інших.

Н. СЕЛЮТІНА.
Інструктор-перекладач Ворошиловградського заводу імені Леніна.

За досягнуті успіхи у змаганні культосвітніх установ в ленінській естафеті культури Донецька обласна рада професійних спілок нагородила червоною кутком Донецького учбово-виробничого підприємства дипломом.

З. АНІКЕЄВА.

Слідами неопублікованих листів

Факти підтвердилися

До редакції газети надійшов лист від групи глухих Донецька. В ньому йшла мова про те, що у Донецькому Будинку культури незадовільно обслуговують глухих, зокрема недостатньо демонструються кінофільми, а якщо фільми і бувають, то про них мало хто знає, бо об'яви вивішуються за 2-3 години до початку сеансу. Окрім того, фільми починають демонструвати не раніше, як на-пів

на дев'яту, або о дев'ятій годині вечора. Закінчуються вони пізно, що дуже незручно для глядачів.

Наведені в листі факти перевірялися працівником редакції на місці. Вони повністю підтвердилися.

Як повідомив редакцію голова Донецького облвідділу УТОГ М. Калиниченко, вживаються заходи для усунення, вказаних у листі, недоліків.

ОКОВИТА ДОВЕЛА

Робітникам Стрийського УВП Михайлу Горіну 30 років. Кілька місяців тому він одружився, але, замість того, щоб чесно працювати на виробництві й приділяти увагу сім'ї, він все частіше почав заглядати в чарку.

Після чергової випивки, коли «зелений змії» закамутив розум, Горін вкрав у громадянина Колісниченка мопед «Рига-3» і продав

за 45 карбованців, але працівники міліції спіймали його на гарчому.

Нещодавно Стрийський Народний суд розглянув кримінальну справу М. Горіна і засудив його до позбавлення волі строком на один рік.

Р. ЗБОРІВСЬКИЙ.

Львівська обл.

СПРАВЖНЄ ОБЛИЧЧЯ СІОНІЗМУ

Однією з характерних рис сучасної епохи є різке загострення ідеологічної боротьби між соціалізмом і капіталізмом. Втрачаючи одну за одною позицію в історичному змаганні двох систем, реакція вдається до будь-яких засобів у боротьбі проти соціалістичних країн, проти комуністичного і національно-визвольного руху. Видне місце в цьому вона відводить міжнародному сіонізмові.

Як вказується в Заяві групи громадських, державних діячів, працівників мистецтва і літератури, наукових працівників—радянських громадян єврейської національності, «сіонізм у наші дні став тим знярядям, яке найбільш реакційній, агресивній кола використовують для боротьби проти національно-визвольних рухів, підризу прогресивних режимів, для різного роду ідеологічних диверсій проти країн соціалізму».

Засновником сіонізму, як відомо, був син багатого єврейського купця Т. Герцель. Граючи на релігійних і націоналістичних передсудах, намагаючись ізолювати трудящих євреїв від інших націй, від революційної боротьби, підпорядкувати їх інтереси корисливим цілям купки єврейських банкірів і лхварів, Т. Герцель висунув ідею переселення всіх євреїв світу в Палестину і відновлення там стародавньої єврейської держави, зруйнованої дві з половиною тисячі років тому.

Цю маячу ідею підняли на щит нинішні правителі Ізраїлю. Виступаючи недавно в кнесеті (парламент), прем'єр-міністр Ізраїлю Голда Меїр заявила, що Тель-Авів хоче добитися «повернення» громадян Радянського Союзу єврейської національності в Ізраїль. Знахобніла сіоністка дістала гідну відповідь. У радянських людей, до якої б національності вони не належали, є лише одна Батьківщина — СРСР, є лише одна сім'я — сім'я народів СРСР. Про це говорять на мітингах і зборах радянські євреї, про це вони публічно заявляють в пресі.

Для чого ж потрібна була провокаційна вилазка Голди Меїр?

Факти говорять: для того, щоб прикрити злочини проти мирного арабського населення, відвернути світову громадськість від злочинів ізраїльських агресорів, заглушити хвилю всенародного гніву і обурення діями правителів з Тель-Авіва. Ця провокація на руку тим, хто намагається підтримувати напруження на Близькому Сході, нагнітає міжнародну обстановку, роздуває пожежу війни і агресії.

Сіонізм з самого зародження робить ставку на співробітництво з імперіалізмом. Це особливо яскраво виявилось під час другої світової війни, коли керівники сіонізму розкрили своє справжнє обличчя. У ті роки патріоти різних націй, у тому числі і трудящі євреї, піднялись на героїчну боротьбу проти фашизму. Сіоністські ж організації залишилися осторонь цієї боротьби, вони навіть не подали голосу на захист єврейських громадян, які мучилися в гітлерівських гетто, були закатовані у Бабиному Яру, у таборах смерті Майданека, Освенціма.

Ватажки сіоністів зрадили єврейський народ, поглумилися з нього. Більше того, вони вступили в прямий зговір з фашистами. Лише один приклад: керівник «Комітету врятування єврейського народу в Угорщині» сіоніст Кастнер домовився про таємне вивезення з Угорщини 600 багатючих єврейських сімейств (головним чином, сіоністських вожаків) з усім їх майном, а от 500 тисяч простих євреїв, які залишилися там, прирік на загибель.

Після розгрому німецького фашизму керівники сіоністських організацій самочинно взяли на себе «відповідальність за долю всіх євреїв на землі», у тому числі тих, які живуть в СРСР та інших соціалістичних країнах. Однак, таке маскування з тріском провалилось. Саме після другої світової війни сіонізм досяг свого апогею у проповіді національної нетерпимості і ненависті. Створення у 1948 році сіоністської держави Ізраїль, яка має яскраво виявлений теократичний характер, явно спрямоване проти національно-визвольного ру-

ху арабських народів, які перебувають на одній з ділянок переднього краю антиімперіалістичної боротьби, спрямоване проти Радянського Союзу і тих країн, жителі яких перебувають недалеко від Близького Сходу.

Трагічна іронія історії полягає в тому, що держава, яка оголосила себе «обітваною землею всіх євреїв світу», у своїй практичній діяльності стала на шлях расизму і масових злочинів проти людськості, на шлях, по якому йшли найлютіші вороги єврейського народу — гітлерівці.

Такий фінал сіонізму не випадковий. Він випливає з реакційного характеру сіоністських ідей, з заклику до переселення всього 18-мільйонного єврейського народу на маленьку територію сучасного Ізраїлю. Ведучи агресивні війни (1947—1948 рр., 1956 і 1967 роки), сіоністи Ізраїлю насильно загарбали землі, що належали протягом двох тисячоліть арабському народові, який будував там свої міста і села, створив багату національну культуру. Півтора мільйона палестинських арабів змушені були покинути рідні місця, опинившись на становищі вигнанців.

Але й цього сіоністам здавалося недостатньо. Тепер в Ізраїлі відроджуються давно уже засуджені історією вимоги завоювання «життєвого простору». Колишній прем'єр Ізраїлю Бен-Гуріон на повний голос заявляв: «Ізраїльська нація повинна розкинути свою територію від Євфрату до Нілу». Один з ідеологів сучасного сіонізму Менахем Бегін закликає: «Ви, ізраеліти, не повинні бути жалісливими, коли вбиваєте свого ворога. Ви не повинні співчувати йому доти, поки ми не знищимо так звану арабську культуру».

Хіба такі заклики не нагадують Гітлера і його кліку, які мріяли розширити кордони «рейху» від Атлантики до Уралу і оспівували культ «надлюдина»! Так, старою, протоптаною доріжкою йдуть сіоністи. Вони повторюють те, що говорили фашистські молодчики в

окупованій Європі, що тепер чинять американські розбійники на багатотрагедальній в'єтнамській землі.

Діяння сіоністів знайшли підтримку і схвалення з боку міжнародної реакції, насамперед, американського імперіалізму. Президент Ніксон офіційно заявив, що США розглядають Ізраїль як свого союзника. З 1948 року ізраїльські екстремісти одержали від американського уряду і сіоністських організацій США понад три мільярди доларів. США пообіцяли поставити Ізраїлю десятки реактивних літаків «Фантом» і «Скайхок» — бойових машин наступального характеру. Не відстає і ФРН: боннський уряд і приватні компанії

виділили Ізраїлю для озброєння десятки мільйонів доларів.

Радянські люди, у тому числі і євреї, рішуче засуджують ідеологію і політику міжнародного сіонізму, здійснювану правлячими колами Ізраїлю та їх американськими покровителями. При цьому наш народ проводить чітку грань між трудящими і керівниками Ізраїлю. Він знає, що в Ізраїлі існують прогресивні сили на чолі з Комуністичною партією, лозунгом якої є: «Не разом з ізраїльським імперіалізмом проти арабських країн, а разом з арабськими країнами проти імперіалізму».

Майбутнє Ізраїлю за цими силами.

В. БИЧАТІН.

Кандидат історичних наук.

ГНІВ І ОБУРЕННЯ

На Львівському учбово-виробничому підприємстві № 2 відбувся багатолюдний мітинг протесту проти кривавих дій ізраїльських агресорів на Близькому Сході. Мітинг відкрив секретар партійної організації УВП М. Гдичинський.

— Крах колоніальної системи — неминучий історичний процес, — сказав він. — Ізраїльські агресори хочуть повернути назад колесо історії. Правлячі кола Тель-Авіву проводять провокаційну політику, всіляко перешкоджаючи мирному урегулюванню на Близькому Сході. Ізраїльська воля чинить злочини на арабській землі. На совісті вбивць — сотні мирних жителів, кров невинних людей, слюзи матерів.

— Нам, радянським людям, — підтримав М. Гдичинського директор УВП Г. Резниченко, — добре відомо, що таке війна, скільки горя і страждань несе народам вторгнення різних за-

войовників. Ми рішуче приєднуємося до всіх людей доброї волі, що заявляють: «Покласти край ізраїльській агресії!»

Серед багатьох виступаючих був і учасник Великої Вітчизняної війни, водій Т. Пархоменко.

— Радянським людям зрозумілі слюзи тих, хто нині перебуває під ярмом завойовників. Радянські люди знають ціну життя, бо не один раз відстоювали його. Ми рішуче підтримуємо мужню боротьбу арабських народів, кльмимо ганьбою заправил Тель-Авіву, вимагаємо повернення арабам загарбаних територій.

Учасники мітингу одностайно прийняли резолюцію про цілковите схвалення заходів ЦК КПРС та радянського уряду, направлених на подання всебічної допомоги арабським народам в їх справедливій боротьбі за свободу і незалежність.

Г. АГАЖАНОВ.

Редактор О. БОРИМЧУК

НАША АДРЕСА: м. Київ-5, вул. Червоноармійська, 74, тел. 67-38-43.

«Наша жизнь» — орган Центрального правління Українського общества глухих.

Київ, друк. УВП-3, зам. 626—8670. 70 р.